concinnati: ſed cum Gummi & Ammoniaco & ſanguine, ut antea diximus: non enim fieri poteſt, ut duę veſicæ reperiantur, & unica tunica incluſæ: & præterea nullum animal reperitur, quod iſtius figuræ haberet teſticulos. Legitimi Caſtorei liquor eſt reſinoſus, gravis & ingrati odoris, validi & mordacis ſaporis, fragilis, & circumdatus pluribus tunicis nativis. Fugiendum eſt nigrum & rancidum, nam (ſi verum eſt quod Avicenna ſcripſit) hoc ſpacio unius diei, eum, qui intra corpus ſumpſit, interficit. Nonnulli perhibuerunt, genuinum tam acuti eſſe odoris, ut una tantùm vice naribus appoſitum ſanguinem eliciat. Dioſcorides verò ſternutationem ciere dicit: quod etiam ſignum eſt ejus vehementiæ. quemadmodum patet in Helleboro albo, dum contunditur. Nec mirari debemus, inter tam multa alia medicamenta hoc unicum, quod opii frigiditatem ſummam retunderet, fuiſſe ſelectū: nam præter id, quòd calidam habeat facultatem, partium quoque eſt ſubtilium, ut forſitan magis quàm alia omnia medicamenta penetret, & opio in æquali efficacitate opponatur: quòd ſi illi alia quædam calida & aperiens res adderetur, ut eſt crocum, piper, aut ſimile quippiam, tantùm adjuvaret penetrationem, & dilataret vias opio: at non ita validum eſſet, ut opii vires evidenter frangeret: quod tamen utrunque Caſtoreum potenter præſtat: quanquam magis propter alteram cauſam, ut nimirum refrenet ejus malignitatem, illi addatur: ne aliàs (quod nōnulli faciunt) opium neceſſe ſit leviter comburi, ut ejus vis nonnihil minuatur. Quod tamen etiam Galenus lib.3. de compoſ. Medic. ſecundùm loca reprehendit cap.1. ubi examinat *Apollonii* compoſitionem ad dolores aurium. Cùm itaq; Caſtoreum tanti momenti ſit, nec reperiatur aliud quippiam, quod illi ſubſtitui poſſit, curandum, ut

A optimum & maximè genuinum habeatur, ne ipſius reſpectu Antidotus non aſſequatur ſuam perfectionem.

Quæ interiore ventriculi gallinæ ſinu reſidet membrana, ſecti in laminas cornus ſpecie ſimilis (ea verò inter coquendum abjici ſolet) ſiccatur, * tritaq; in vino convenientiſſimè ſtomachicis datur in potu. *Dioſcorides.*

Intestina Lupi per longum & per tranſverſum digiti medii longitudine ſcindantur, & B laventur vino, aut aqua fœniculi, vel rutæ: inde in clibano, ut alia exiccentur. * Ad colicos efficax eſt. *Colonienſes.*

Genitale Cervi, ſanguine priùs probè expreſſo, vino aut aqua aliqua abluitur: deinde in furno probè exiccatur, reponiturque in loco ſicco. * Tritum & in vino potum, à vipera demorſis auxiliatur, remorantibus urinis ac coli cruciatibus affectis auxilio eſt, ſi ubi aqua probè fuerit elotum, ipſa ſtatim ablutionis bibatur a- C qua. Ajunt, in pulverem tritum, & iis medicamentis inditum, quæ Venerem excitant, ea valentiora efficere. Quin & dyſentericis mederi magno ſucceſſu à nonnullis expertum eſt. *Dioſcorides & Matthiolus.*

Renes Scincorum, qui crocodili ſunt terreſtres, ſiccati ſervantur.* Venerem excitant: ſperma augent.

Vesica Suis, quæ terram non attigit, pu- D bi impoſita, urinam ciere fertur. *Plin.*

Umbilici Infantis recenter nati portiuncula in annulo geſtata, pollere fertur contra morbum caducum, & capitis, coliq; dolores. *Albertus.*

Vesica Ovilla, vel caprina, cremata, & ex poſca bibita, vel leporis teſticulus ex vino odoro coctus & potus, iis, qui urinam inviti reddunt, benè facit. *Galenus.*

De Oſſibus, Sectio XXII.

Unicornu, Græcis monoceros dicitur. * Hujus animalis cornu ramentum ex vino potum, juvat partum, & ſecundas educendas, nec non ſudorem: ad venena, peſtilentiamque abigendam, potu ſalubriter excitat. Datur à granis ſex ad drachmam ſemiſſem, vel integram. *Andernacus.*

Ebur nihil aliud eſt, quàm Elephantinorum dentium materies. * Vim aſtringendi obtinet. Scobs illita paronychia ſanat. Ad albas mulierum fluxiones præſtat, ſi in tenuiſſimum pulverem, lapide porphyreo redigatur, propineturque ex lactucæ ſeminis cremore aqua, in qua chalybs extinctus fuerit, priùs macerato ſemine. Raſura morbo regio laborantibus, ante cibum ex vino datur: ſi febris adeſt, ex aqua cichorii, & lupulorum. Singulariter etiam ad vermes in febribus valet: quia eos non, ut reliqua calfacientia, auget. Confert etiam diuturnis obſtructionibus,

E & ſtomachi dolores abigit: hujus potu mulieres ad concipiendum fœtum aptiſſimæ redduntur. *Dioſcor. Matthiolus & Andernacus.*

Cervinum cornu * toſtum & elotum, binis ligulis epotū, prodeſt dyſentericis, excreantibus ſanguinem, cœliacis, regio morbo, & veſicę doloribus cum tragacantha: fœminis fluxione vulvæ laborātibus, cum liquore huic rei accommodato. Cervi cornu concuſum, crudo fictili, luto circumlito, & in furnum indito, uritur do- F nec albeſcat. Id cadmiæ modo elotum, ulceribus oculorum, & defluxionibus ſalutare eſt: infrictum dentes expurgat. Crudi cornu ſuffiti nidore ſerpentes fugantur: fervefactum in aceto, ſi eo gingivæ colluantur, maxillarum à dentitione dolorem adimit. *Dioſcorides.*

Os de Corde Cervi * omnibus cordis affectibus confert. contra omnia venena mirificè pręſtat, antidotisq; admiſcetur, quæ *peſtilen-*

tiæ

tiæ adverſantur. Sed cavendum eſt, ne hujus lo- A co ſeplaſiarii bubulam tracheam arteriam accipiant in compoſitionibus, ut facere conſueverunt. *Matthiolus.*

Cranii Hominis * in pulverem redacti drachma ex aqua betonicæ aſſumta comitialibus prodeſt. Primùm autem aqua elui, deinde vino lavari debet, ut faciliùs ad partem affectam penetrare queat. In paralyſi ex aqua betonicæ, vel hyſſopi lavandum eſt detritum & paratum diligenter. *Andernacus.*

Oſſiculum Verticis, triangulare, ad formam lapidis piſcis cyprini, vulgò carpionis dicti, in calvariæ vertice, ubi ſuturæ committuntur, intùs ſubſiſtit. Id, ubi ſcalpello penetraveris, ſtatim foràs proſilit, Anatomicis hactenus incognitum. * Idem (inquã oſſiculũ) nummi Germanici cruciferi appellati magnitudine, divinum epilepſiæ remediũ, eſt: quod morbum hunc adeò efficaciter curat, ut is nunquam revertatur: ſiquidem Paracelſo fides adhibenda eſt. *Andernacus.*

Accipitris oſſa aurum attrahunt, ut Ælianus ſcribit. Ad hæc à Bruſonio, adnotante Georgio Fabritio, gallinarum oſſa auro liqueſcenti admiſta, illud in ſe conſumit.

Oſſa Lupi exiccata, & in pulverem redacta, ad morbum intercoſtalem, ad ictus, & puncturas valent.

Oſſa parvula, quæ inveniuntur in prioribus leporis pedibus, ad urinas potenter movendas proſunt, ſi pulvis illorum cum vino albo exhibeatur.

Os Sepiæ ad eundem affectum feliciter præſcribitur.

De Oſſe brachii humani aliquid, & ſummi- B tate alæ anſeris geſtatum, quartanam curat: item contra arthritidem & quodvis ulcus depaſcens. ſummè prodeſt humani brachii, vel tibię os combuſtum, facto pulvere ex eo quod album intùs manſit, & parti affectæ appoſito. *Geber.*

Dentis apri pulvis exceptus oleo linino, cynanchen præſentiſſimè curat, ſi locus affectus tangatur, cum extremitate pennæ tali miſtura imbutæ. *Avicenna & Arnoldus*

Ex Bubulorum cornibus annulus con- C cinnatus, ac geſtatus, guttam grampam, ut vocant, hoc eſt, muſculorum ſuræ convulſionem impedit. Idem etiam præſtat, idq; certo certius, ungulæ Alces portiuncula nuda, vel annulo incluſa, & geſtata *Mizaldus.*

De Medullis, Sectio XXIII.

Cervina Medulla laudatiſſima eſt. Colligitur, præparatur, & reponitur, ut bu- D bulina. * *Cervina perunctos venenata fugiunt. Mollit, rarefacit, ulcera explet, &c. Dioſcor.*

Vitulina ſecundum locum in bonitate obtinet. Colligitur eodem tempore, eodemque modo conficitur, ut bubulina. * Vim habet indurata & ſcirrhoſa corpora emolliendi, ſive muſculis, ſive tendonibus, ſive ligamentis id accidat, ſive etiam viſceribus. Peſſi ex hac componuntur, uteros emollientes. *Galenus.*

Bubulina medulla tertium in bonitate locum habet: ex florenti tauro ſumitur, ex oſſibus, colligiturq; æſtatis exitu, hyemis initio. Reponitur autem vel per ſe, lota tantùm, & ab omni immunditie repurgata, loco ſicco, in vaſe figulino, vitreato, & obturato: vel lento admodũ igne, vel vaſe duplici liquata: poſtea per pannum denſiorem colata, & in loco frigido ſervata. *Calfacit, mollit, rarefacit, ulcera explet, &c. *Dioſcorides.*

Hircina medulla quartum in bonitate ordinem tenet: * acrior ac ſiccior eſt. Colligitur atque præparatur, ut præcedentes, &c. Doſis o- E mnium medullarum eſt ab ℥ ß. ad ℥ ij. vel ℥ iij. pro remedii quantitate.

De Sanguine, Sectio XXIV.

Sanguis, cujus in medicina uſus, ex multis animalibus colligitur, dum adhuc ætate florenti ſunt. Sanguis Hircinus in hunc modum paratur: Matureſcente uva hircus qua- F drimus, bene habitus, jugulatur, mediusq; effluẽs ſanguis fictili benè cocto excipitur: (nam primus tenuior, poſtremus craſſior putatur:) deinde coctus in aqua, donec concreſcat, arundine fiſſa ſecatur obliquè & transverſim, ut quod in eo aqueum eſt effluat: deinde linteo raro tectus Soli exponitur, atque ita ſiccatur: curandum interea, ne pluviis aſpergatur: deinde tritus vaſe vitreo, aut fictili vitrato benè obturato reponitur. Alii hircum diebus canicularibus, herbis calculum frangentibus nutriunt, & vino albo odorato, donec urina nigreſcat: deinde jugulant, & in eum quem ſuprà diximus modum præparant. Hoc præparationis genus etſi inutile non videatur, neceſſarium tamen non eſt, cùm apud Græcos ſanguinis hirci non eo modo nutriti, etiam uſus fuerit, ſed medicamenta calculũ frangentia admiſcebantur. * Sanguis anſeris, anatis, & hœdi, utiliſſimè in antidota miſcẽtur. Palũbi autẽ, turturis, & colũbę, nec nõ perdicis, oculis *cruore* ſuffuſis, & recentibus eorum *vulneribus, luſcioſisq;* illinuntur. Peculiariter *columbæ ſanguis*, cruorẽ mẽbranis cerebri erumpentẽ inhibet. Hirci, capræ, cervi, & leporis ſanguis inaſſatus ſartagine, dyſenterias, & *cœliacorũ* profluvia ſiſtit: in vino potus cõtra toxica efficax eſt. Leporinus ſanguis ita ut repet *illitus*, vitia cutis in facie, lentiginesque emaculat. Caninus commodè ab his bibi-